
MINNEORD

LEGELIVET

Det var med stor sorg vi ble kjent med at Trond Ganes var gått bort i en alder av 73 år. Han ble født 2. august 1942 og sovnet stille inn i sitt hjem 9. august 2015 etter lang tids sykdom.

Trond Ganes ble cand. med. i 1968 og viet sitt yrkesaktive liv til nevrovitenskap, og spesielt til nevrofysiologi. Han var forskningsstipendiat Norges allmennvitenskapelige forskningsråd (NAVF) ved Nevrofysiologisk institutt, Universitetet i Oslo i årene 1970 – 73 og universitetsstipendiat samme sted 1973 – 75. I 1976 forsvarte han sin doktoravhandling innen basal nevrofysiologi. Han gikk deretter over i klinisk tjeneste, både ved Statens senter for epilepsi og ved Nevrologisk avdeling, Ullevål, før han ble ansatt som reservelege ved Klinisk nevrofysiologisk seksjon, Rikshospitalet, i 1979, der han ble utnevnt som leder og dosent i 1983, senere også professor. Godkjent spesialist i klinisk nevrofysiologi ble han i 1982. Frem til 2004 fortsatte han som leder og professor. Da gikk han av med pensjon, men arbeidet videre som klinisk nevrofysiolog inntil nylig, både ved Lovisenberg sykehus og ved Nevrosenteret i Oslo.

Hans forskningsaktivitet var omfattende – med en lang rekke artikler innen basal og klinisk nevrofysiologi, både som eneforfatter og i samarbeid med mange kolleger ved Rikshospitalet og andre sykehus. Trond var ansvarlig for utvidelsen av det kliniske undersøkelsesrepertoaret ved Klinisk nevrofysiologisk seksjon på Rikshospitalet, spesielt innføringen av stimulusfremkalte responser (evoked potentials), som også ble viktige

redskaper i komadiagnostikken. Han glødet for sitt fag og kjempet for å fremme fagets vilkår. En rekke av landets nåværende spesialister har fått sin utdanning hos ham, og vi er sikre på at alle vil huske ham med stor glede og takknemlighet. En av grunnpilarene innen norsk klinisk nevrofysiologi har gått bort.

Trond var en avholdt sjef, pålitelig, faglig dyktig, engasjert, omtenkst og samtidig uhøytidelig. Han var alltid opptatt av både pasienters og ansattes ve og vel og skapte en god ramme rundt arbeidet. Han likte en god latter og var lett å omgås.

På fritiden var han et friluftsmenneske som nôt å være på sin selvtegnede hytte i Nordre Syndin – samtidig som han elsket å reise, ofte til fjerntliggende strøk, med sin kjære Gonda.

Vi minnes Trond Ganes i ærbødighet og stor takknemlighet. Våre varmeste tanker går til Gonda, hans barn og øvrige familie.

På vegne av kolleger ved Rikshospitalet

Publisert: 6. oktober 2015. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.15.0881

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 14. februar 2026.